

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/458/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815211288
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815211288.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o., IČO: 35855673, so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava proti žalovanej: B. Š., C.. X.X.XXXX, S. XXX XX Č. XXX, o zaplatenie 218,18 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd zaväzuje žalovanú uhradiť žalobcovi sumu 54,18 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z vyššie uvedenej sumy od 03. 06. 2014 až do dňa zaplatenia, a to všetko jej povoľuje uhradiť v 10-eurových mesačných splátkach splatných vždy každého 30-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku **z a m i e t a**.

Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 218,18 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžnej sumy od 3.6.2014 do zaplatenia a trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel zmluvu č. A7393855, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle zmluvy vypožičal žalovanej SIM kartu, ktorá jej umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom

Žalobca sa žalobou v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Huawei MediaPad 7 Youth a to vo výške 164,- eur (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou (ďalej len „výsledná suma“), t.z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaná žalobcovi spôsobila tým, že získala mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazala používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovaná si bola v zmysle Dodatku vedomá, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je jej predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Pri výpočte spôsobenej škody žalobca zohľadnil počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovanej. Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 54,18 eur

vyfakturovaných v období 2013/12-2014/01. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 3.6.2014 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaná na pokus o pokonávku nereagovala žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami článok 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 3.6.2014. Z vyššie uvedeného dôvodu žiadal súd, aby žalobcovi priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 54,18 eur aj nárok na zaplatenie sumy 164 eur, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške škody, ktorá mu podľa jeho názoru preukázateľne vznikla.

Žalovaná uviedla, že so žalobou súhlasí, žiada, aby bola zaviazaná uhradiť uplatnenú pohľadávku v 10-eurových mesačných splátkach.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami - zmluvou č. A7393855 zo dňa 12.12.2013 a dodatkom k zmluve č. A7393855 zo dňa 12.12.2013, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., účinnými od 1.1.2012 a od 1.1.2014, pokusom o pokonávku zo dňa 19.5.2014, faktúrami č. 5233582315, č. 5237340803. Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 3.3.2016, výsluchom žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav:

Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A7393855 zo dňa 12.12.2013 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Mobilný Internet Klasik a služby Europa data bez poistenia.

Z Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb č. A7393855 zo dňa 12.12.2013 vyplýva, že v súvislosti s kúpou koncového telekomunikačného zariadenia (ďalej len „MT“) typu Huawei MediaPad 7 Youth, sa účastníci dohodli na kúpnej cene za prístroj vo výške 1,- eur. Žalovaná sa zaviazala splniť povinnosti jej vyplývajúce z Článku 2. tohto dodatku, teda riadne a včas zaplatiť kúpnu cenu za zakúpený akciový mobilný telefón vo výške uvedenej v Článku 1 bode 1.2, ako aj pravidelne platiť mesačný poplatok prinajmenšom v sume 17,99 eur. V zmysle bodu 2.3 tohto článku sa žalovaná zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov odo dňa uzatvorenia tohto dodatku.

V čl. 2 bod 2.5 písm. a), b) Dodatku k zmluve zo dňa 12.12.2013 je uvedené, že účastník si je vedomý, že MT je mu predávaný za Kúpnu cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj na prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku (pokiaľ je súčasťou Dodatku takáto príloha), by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT). V nadväznosti na ustanovenia predchádzajúcej vety sa Strany dohodli, že účastník je povinný Podniku uhradiť nižšie v tomto bode uvedenú zmluvnú pokutu v prípade porušenia nižšie v tomto bode uvedených povinností nasledovne:

a) ak Účastník počas doby viazanosti uvedenej v čl. 2 bode 2.3 Dodatku poruší svoju povinnosť včas a riadne uhradiť cenu za služby alebo povinnosť uhradiť včas a riadne iný svoj peňažný záväzok voči Podniku alebo povinnosť včas a riadne Podniku inú platbu, ktorú je povinný platiť Podniku (a to aj v prípade, ak sa nejedná o peňažný záväzok voči Podniku, avšak Účastník je povinný ho uhradiť Podniku alebo prostredníctvom Podniku), alebo

b) ak Účastník počas doby viazanosti uvedenej v článku 2 bode 2.3 Dodatku poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s Podnikom podľa zmluvy a po celú dobu viazanosti užívať bez prerušenia služby prostredníctvom SIM karty alebo Účastník poruší svoju povinnosť neuskutočniť žiadny taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy a/alebo Dodatku pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na to, či skutočne dôjde k ukončeniu Dodatku alebo zmluvy) je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 164,- eur. Zmluvná pokuta predstavuje rozdiel medzi bežnou maloobchodnou (spotrebiteľskou) cenou mobilného telefónu

bez zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny s DPH (uvedenou v článku 1 bode 1.2 v kolónke označenej pod číslom 9) a kúpnu cenou t.j. kúpnu cenou s DPH, za ktorú Podnik predal mobilný telefón účastníkovi, (uvedenou v článku 1 bode 1.2 v kolónke označenej číslom 4). Právo na zmluvnú pokutu vznikne Podniku samotným porušením povinnosti účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti Účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany Podniku (napr. odstúpením od zmluvy alebo prerušením či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinností podľa bodu 2.3 písmena c) tohto článku).

Z pokusu o pokonávku žalobcu adresovaného žalovanej zo dňa 19.5.2014 vyplýva, že žalobca upozornil žalovanú, že voči nej eviduje splatnú pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté služby. Pohľadávka vznikla neuhradením faktúr za účtovacie obdobie 12/2013 až 1/2014 v sume 54,18 eur a zároveň, že je povinná z dôvodu porušenia zmluvných povinností vyplývajúcich z predmetného dodatku k zmluve o pripojení a samotnej zmluve o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu v celkovej výške 164,- eur. Pohľadávku žiadal uhradiť najneskôr do 2.6.2014.

Za neuhradené služby žalobca vyfakturoval žalovanej faktúry, a to faktúru č. 5233582315 zo dňa 27.12.2013 na sumu 36,19 eur s dátumom splatnosti do 10.1.2014, faktúru č. 5237340803 zo dňa 26.1.2014 na sumu 17,99 eur s dátumom splatnosti 9.2.2014.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 3.3.2016 žiadal žalobe vyhovieť v zmysle podanej žaloby.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi vo výške 257 eur spolu s manželom s tým, že majú vyživovaciu povinnosť k dvom deťom. Bývajú u rodičov žalovanej.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“).

Zo Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012, a to z článku 17 bodu 17.4 vyplýva, že Zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi Účastníkom a spoločnosťou Orange, ktoré nie sú v Zmluve a Všeobecných podmienkach výslovne upravené, sa riadia ustanoveniami Zákona a ak tieto nie sú upravené v Zákone, tak sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Podľa bodu 4.4 písm. a) článku 4 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú Službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

V zmysle bodu 4.10 článku 4 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 ukončením platnosti Zmluvy nezaniká povinnosť Účastníka uhradiť cenu poskytnutých Služieb, ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange a súčasne vysporiadať všetky svoje ostatné záväzky voči spoločnosti Orange. Spoločnosť Orange pri zániku Zmluvy zašle Účastníkovi konečné vyúčtovanie, ktoré je Účastník povinný uhradiť.

Podľa bodu 6.2 písm. a), b) článku 6 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 okrem povinností upravených v týchto všeobecných podmienkach je účastník povinný používať Službu iba v súlade so Zmluvou alebo jej dodatkom, Zákomom a týmito Všeobecnými podmienkami a pritom dodržiavať zásady dobrých mravov a verejného poriadku; platiť cenu za poskytnuté Služby podľa Zmluvy a podľa Cenníka, ako aj cenu za Iné služby až na základe predloženia faktúry v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok;

V zmysle bodu 11.14 článku 11 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 spoločnosť Orange má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej ceny Účastníkovi poskytnutej alebo Účastníkom požadovanej Služby za každý deň omeškania až do jej zaplatenia, ak je Účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak v zákonom stanovenej výške. Nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do jej zaplatenia, ak je Účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak v zákonom stanovenej výške má spoločnosť Orange voči Účastníkovi aj z akéhokoľvek iného peňažného záväzku Účastníka voči nej. V prípade, ak platná právna úprava stanoví vyššie úroky z omeškania, ako

sú dohodnuté v tomto bode, má spoločnosť Orange nárok na úroky z omeškania v takejto zákonnej výške.

Podľa bodu 18.7 článku 18 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 tieto v plnom rozsahu nahrádzajú doteraz platné a účinné Všeobecné podmienky.

Ako vyplýva z § 517 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V zmysle § 44 ods. 1 zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách účinného v čase uzavretia zmlúv o pripojení zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 8 písm. b) NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Z § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

V zmysle § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Predmetný právny vzťah zo zmluvy medzi účastníkmi súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktoré uzatváral žalobca ako

dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv s dodatkami, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej prívodiť akúkoľvek zmenu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A7393855 spolu s Dodatkom k zmluve zo dňa 12.12.2013, na základe čoho boli žalovanej poskytované dohodnuté služby, no táto suma za služby tak ako jej boli vyčíslené v jednotlivých faktúrach neuhradila. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté služby v sume 54,18 eur je opodstatnený.

Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý jej žalobca v pokuse o pokonávkou na plnenie poskytol, dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením §517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu, a to vo výške 5,25% ročne.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola ku dňu 3.6.2014 vo výške 0,25 % p.a. a výška úrokov z omeškania tak bola o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, teda vo výške 5,25 % ročne.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na zlú finančnú situáciu žalovanej, ktorá je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi vo výške 257 eur spolu s manželom, pričom má vyživovaciú povinnosť k dvom maloletým deťom, súd jej povolil uspokojiť nárok žalobcu v splátkach poukazujúc na ust. § 160 ods. 1 O.s.p.

V zmysle Dodatku k zmluve o pripojení a Všeobecných podmienok žalobcu bola medzi účastníkmi konania pre prípad porušenia zmluvných dojednaní dohodnutá zmluvná pokuta (zmluvná podmienka) a súd mal za to, že takto dohodnutá zmluvná pokuta je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje, že takéto stanovisko v obdobných prípadoch zaujal aj Krajský súd v Prešove a to vo veci vedenej pod sp. zn. 6Co/91/2011, kde v závere rozhodnutia vyslovil, že takto dojednaná zmluvná pokuta ako zmluvná podmienka je neprijateľná.

Žalobca si uplatnil od žalovanej aj sumu 164,- eur titulom náhrady škody, čo odôvodnil tým, že žalovaná v dodatku k zmluve v čl. 2 bod 2.5 vyhlásila, že si je vedomá, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je jej predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaná zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia.

Žalobca už teda nepožaduje zaplatenie zníženej zmluvnej pokuty vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenníkovou cenou odpredaného zariadenia a akciovou cenou, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného zariadenia a jeho akciovou cenou.

V prejednávanej veci je tento rozdiel 164,- eur a tento rozdiel považuje žalobca za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovaným.

Z uvedeného vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody v predmetnom dodatku, teda v čl. 2 bod 2.5 dodatku k zmluve o pripojení vyplýva, že žalobca sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dohodnutú dobu. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je:

1. porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu),
2. vznik škody ako majetkovej ujmy,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

Ustanovenie § 420 OZ o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať jednak na prípad porušenia mimozávazkovej povinnosti (v tomto prípade ide o zodpovednosť ex delicto - škoda spôsobená mimo existencie záväzkového vzťahu medzi škodcom a poškodeným) a jednak na prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením zmluvnej (záväzkovej) povinnosti (ide o zodpovednosť charakteru ex contractu).

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých štyroch vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Súd je toho názoru, že v danom prípade nie je splnený druhý predpoklad zodpovednosti za škodu a to samotný vznik škody. Vznik škody je nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu, pričom dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného.

Podľa § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeľnuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany žalovanej predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 2.5 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu tento predáva mobilný telefón/ telekomunikačné zariadenie za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz žalobcom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovanej, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovanou. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovanou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón/ telekomunikačné zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody, a to príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou, pretože aj v prípade zavineného nezotrvania žalovanej v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu, by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovanou s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

S ohľadom na vyššie uvedené súd žalobu žalobcu v časti nároku na zaplatenie náhrady škody vo výške 164,- eur spolu s jej príslušenstvom zamietol.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok

účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu žalobca žalovaný vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 218,18 eur s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 54,18 eur spolu s príslušenstvom. Žalobcov úspech tak predstavoval 24,83% a neúspech 75,17 %. Úspešnejšej žalovanej tak vznikol nárok na náhradu trov konania (v rozsahu 50,34 % po odrátaní neúspechu žalovanej od jej úspechu), avšak žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, preto jej súd ani náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.